

”Den som kontrollerar buddhismen kontrollerar världen”

TEXT: DAVID STÅHL

I **NOVEMBER 2011** avbokade Kina i vredesmod ett möte i den indisk-kinesiska gränskommissionen, där man då och då träffas för att diskutera gränsen mellan Indien och Kina i Arunachal Pradesh. Detta därför att Indien inte gick med på att stoppa Dalai Lamas deltagande i en buddhistisk världskonferens i Delhi. Först krävde Kina att Dalai Lamas medverkan skulle stoppas, sedan krävde man att hela konferensen skulle inställas. I november 2009 besökte Dalai Lama Arunachal Pradesh, trots Kinas protester och hot om ”konsekvenser”. Detta var första gången som Indien lät Dalai Lama genomföra en såpass viktig funktion mot Kinas högljudna protester.

Varför denna plötsliga indiska fasthet år 2009, och varför stöder den sekulära indiska staten en religiös världskonferens? Alldeles särskilt en buddhistisk konferens, med tanke på att buddhismen har mycket få anhängare i Indien idag?

TILL SAKEN HÖR ATT det kommunistiska och ateistiska Kina arrangerade ”Den första Buddhistiska Världskonferensen” år 2006. Kina har också erbjudit sig att helt och hållet finansiera uppbyggnaden av Buddhas födelseort Lumbini i Nepal. Dessutom har kinesiska regeringen mot Dalai Lamas och de flesta tibetaners vilja utsett en Panchen Lama och har flera gånger högljutt deklarerat att man har rätt att utse nästa Dalai Lama. Kina har även erbjudit sig att sponsra återupprättandet av det gamla buddhistiska Nalandauniversitetet i Bihar i Indien.

Kina har börjat använda s.k. ”soft power” i sin diplomati. Detta innebär att man skickar danstrupper, musiker, ordnar utställningar m.m. i andra länder. Ett led i denna politik är att Kina skall ”kontrollera” buddhismen, inte minst den tibetanska

buddhismen. Kina strävar efter att framställa buddhismen som en kinesisk religion.

Vissa ekonomiskt utblottade universitet i Väst har erbjudits kinesiska pengar, med kravet att känsliga ämnen som mänskliga rättigheter och Tibet inte får beröras i läroplanerna eller under föreläsningar. Det amerikanska Stanforduniversitetet fick ett sådant erbjudande, men tackade nej.

All denna ”mjukdiplomati” har ägt rum parallellt med den militära uppbyggnaden i Tibet. Denna innefattar inte bara missilbaser och vägar, utan även en omfattande byggnad av tunnlar nära den indiska gränsen, samt även en järnvägslinje från Kina till Lhasa och ner mot den nepalesiska gränsen, fram till Kathmandu. Det ryktas även om planer på en järnvägslinje fram till gränsen mot den indiska delstaten Arunachal Pradesh, som Kina alltmer högljutt gör anspråk på.

Indien har reagerat sent på hela denna utveckling. I Indien har den ”mjuka skolan” länge haft övertaget. Man har inte velat provocera kineserna med alltför

mycket militär uppladdning utefter gränsen. Regeringen tonar konsekvent ner militära incidenter utefter gränsen. Indien säger sig med flit inte ha byggt några vägar utefter gränsen i Arunachal Pradesh ”därför att då skulle det bli lättare för kineserna att invadera”. Indien försäkrar ideligen att man betraktar Tibet som en del av Kina.

MEN NÄR KINESERNA vägrade att ge en indisk general visum med motiveringen att han kommer från det ”omstridda området Kashmir”, samt började ge visum på lösa lappar till Kashmiris, samt säga att folk från Arunachal Pradesh kan resa till Kina utan visum (de är ju kineser) så började den ”mjuka skolan” att tappa mark.

Detta innebär att Dalai Lama har fått friare händer, att han fick resa till Arunachal Pradesh och kan uppträda vid diverse indiska funktioner utan restriktioner. Dessutom har Indien gått till motoffensiv när det gäller buddhismen. Indien är ju trots allt buddhismens ursprungsland, och buddhismen grundar sig på traditionella indiska värderingar. Indien har nu bett Nepals regering att inte låta kineserna ta över Lumbini och har erbjudit sig att finansiera Lumbinis modernisering.

Majoriteten av Asiens buddhister betraktar Indien som buddhismens hemland. Nästan alla buddhistiska heliga platser finns där, Nalandauniversitetet finns där, Dalai Lama bor där. Detta är inte oviktigt med tanke på dels att buddhismen är den snabbast växande religionen i Kina, dels att buddhismen blir allt populärare bland västerlänningar. Detta förklarar den ”buddhistiska kapplöpningen” mellan Kina och Indien. Den som kontrollerar buddhismen kontrollerar världen – åtminstone en stor del av den. *

Hur många tibetaner måste brinna och dö?

Den 10 mars anordnar Svenska Tibetkommittén och Tibetan Community en demonstration på årsdagen av Tibets fredliga resning mot Kinas förtryck.

Start kl 12.00 på Medborgarplatsen i Stockholm, sedan går vi till Norrmalmstorg där tal hålls kl 13.30, och slutligen vidare till kinesiska ambassaden. Kom och visa ditt stöd!